

غربت دین (۳)

برگشت از غربت به قدرت

با ایجاد قرائتهای مختلف از دین و پیدایش نحله ها و فرقه های مختلف بعد از پیامبر(ص) غربت به دین برگشت و این روند نامطلوب همچنان باقی ماند تا دوران امامت حضرت امام رضا(ع)، که مامون جهت وجیه نمودن چهره کزیه حکومت خود، حضرت را بالاجبار از مدینه به مرو کشاند، و پیشنهاد ولیعهدی را به آن بزرگوار اعلام داشت، و حضرت نیز بنا به عللی با محدودیتهایی این پیشنهاد را پذیرفت و تحت الحفظ مامون شد و در حقیقت بنوعی حبس درآمد، بعبارتی در ظاهر آن حضرت را به خلعت حکم و ولایت مزین، و در باطن آن حضرت را از همه شئون منع کرد.

اما از این بدتر، قسمت تراژدی و غمناک و پرغصه در این جریان، عدم اعتراض مردم نسبت به منصبی بود که امام را در آن نشانندند. آیا روابود امامی که قطب عالم امکان است قدرتش، در ولیعهدی خلاصه شود؟

آیا درست بود امام بجای تشکیل حکومت جهانی، در گوشه ای از دنیا بصورت غریبانه، وزارتی داشته باشد که هیچ دخل و تصرفی در آن صورت ندهد و مردم نیز دم برنیاورند؟

لذا چنین شد و اعتراضی هم بالا نگرفت و امام معصوم، بدلیل عدم پشتوانه و حمایت مردمی و باصطلاح، عدم ولایت مداری و مودت، بصورت دهمین قربانی، به مسلخ رفت.

آری اگر امام توسط مامومین، در جایگاه اصلی قرار نگیرد...

اگر رتق و فتق امور بدست امام نباشد...

اگر امام بعنوان ولی" و سرپرست مورد انتخاب قرار نگیرد...

اگر امام مورد رجوع و داوری واقع نگردد...

اگر قدرت هدایت مردم از امام ستانده شود...

غربت جای قدرت نشسته، و محدودیتهای، امام را از تشکیل حکومت جهانی بازداشته و بدین ترتیب سعادت جامعه اسلامی تامین نخواهد گشت و سلطه مستکبران بر گیتی گسترش می یابد.

امروز نیز قدرتی که باید توسط منتظرین به امام داده شود و ظهور اتفاق افتد، هنوز محقق نشده و امام با تمام مظلومیتش غریبانه میگردد و با وجود اینهمه عزادار و لیبیک گو همچنان در پس پرده غیبت منتظر اجتماع تنها ۳۱۳ تن است تا با "اضطرار" بسراغ امام مقتدر روند و این دنیای وازده را بدست صالح ترین فرد زمین بسپارند، تا با قدرت و هیمنه خود از لوث متجاوزان و سردرمداران

کفر و نفاق پاک ساخته و با زدودن غربت از دین، انتقام قربانیان
غربت دین را از جانیان بستانند.